

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

Entrevista Quim Moya

EXPOSICIÓ REIVINDICATIVA. Amb la intenció de recordar que diversos polítics i líders socials catalans estan empresonats, Quim Moya fa gairebé un any que realitza el projecte «Mantra del Record»: pinta diàriament retrats dels presos polítics i els publica a la pàgina d'Instagram @mantradelrecord

«Amb el projecte 'Mantra del Record' intento recordar cada dia que hi ha gent a la presó»

► El treball del pintor avinyonenc, que des d'avui es pot veure a Vic, consisteix a pintar cada dia un retrat d'un dels presos polítics

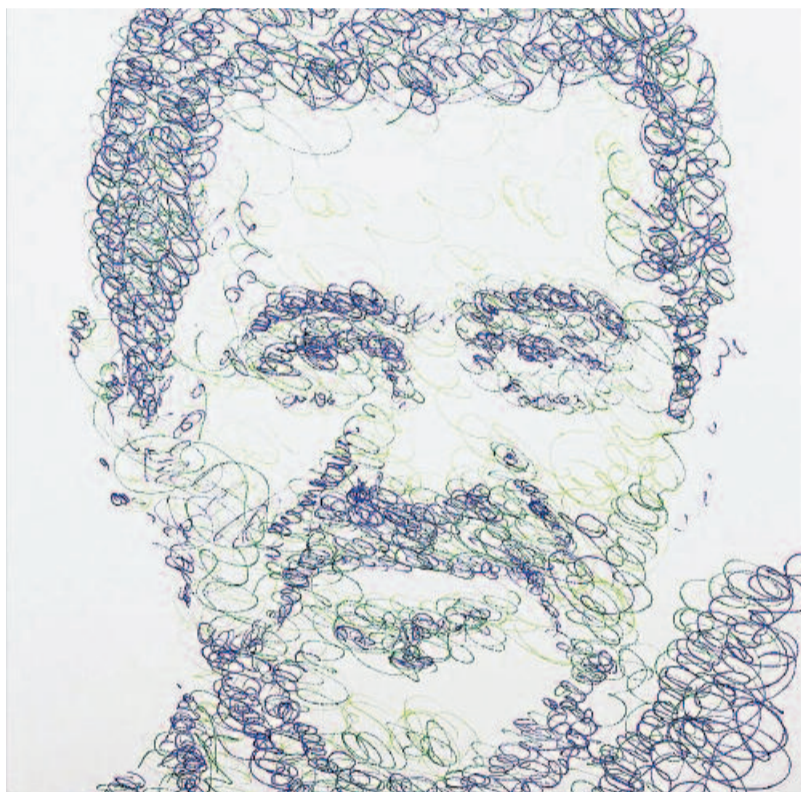
Sergio Domínguez

MANRESA

■ 308. Aquestes són les imatges que el pintor Quim Moya (Avinyó, 1975) ha publicat fins avui a la pàgina d'Instagram *Mantra del Record* (@mantradelrecord), en un projecte que es va iniciar el dia 3 de novembre del 2017 amb l'objectiu de realitzar un retrat per cada dia que els polítics independentistes són a la presó. Moya assegura que aquest projecte és el que l'ajuda a gestionar aquesta situació, i que té previst fer-ho mentre siguin a presó perquè vol plasmar el dia a dia. Les seves pintures, que han estat exposades a Artés i a la Seu d'Urgell, arriben avui al Centre d'Arts Contemporànies de Vic, on hi seran exposades fins al dia 16 de setembre. Comparteix espai amb l'exposició *Des del Groc*, de Marià Dinarès, i *Presos polítics a l'Espanya contemporània*, de Santiago Sierra, coneguda arran de la polèmica censura que va rebre per part de la fira madrilenya ARCO.

P Per què va iniciar aquest projecte artístic?

R És una feina de documentació que, a més, em permet gestionar la situació i no traduir-la en rancúnies o ires. No sé quanta gent recordaria que van bombardejar Guernica si Picasso no hagués pintat el quadre, per tant, aquest projecte és una manera molt gràfica de documentar el que està passant, perquè en un any et poses davant de més de 300 dibuixos. Al final connectes amb els empresonats, perquè de tant retratar-los coneixes la psicologia que hi ha al seu darrere.

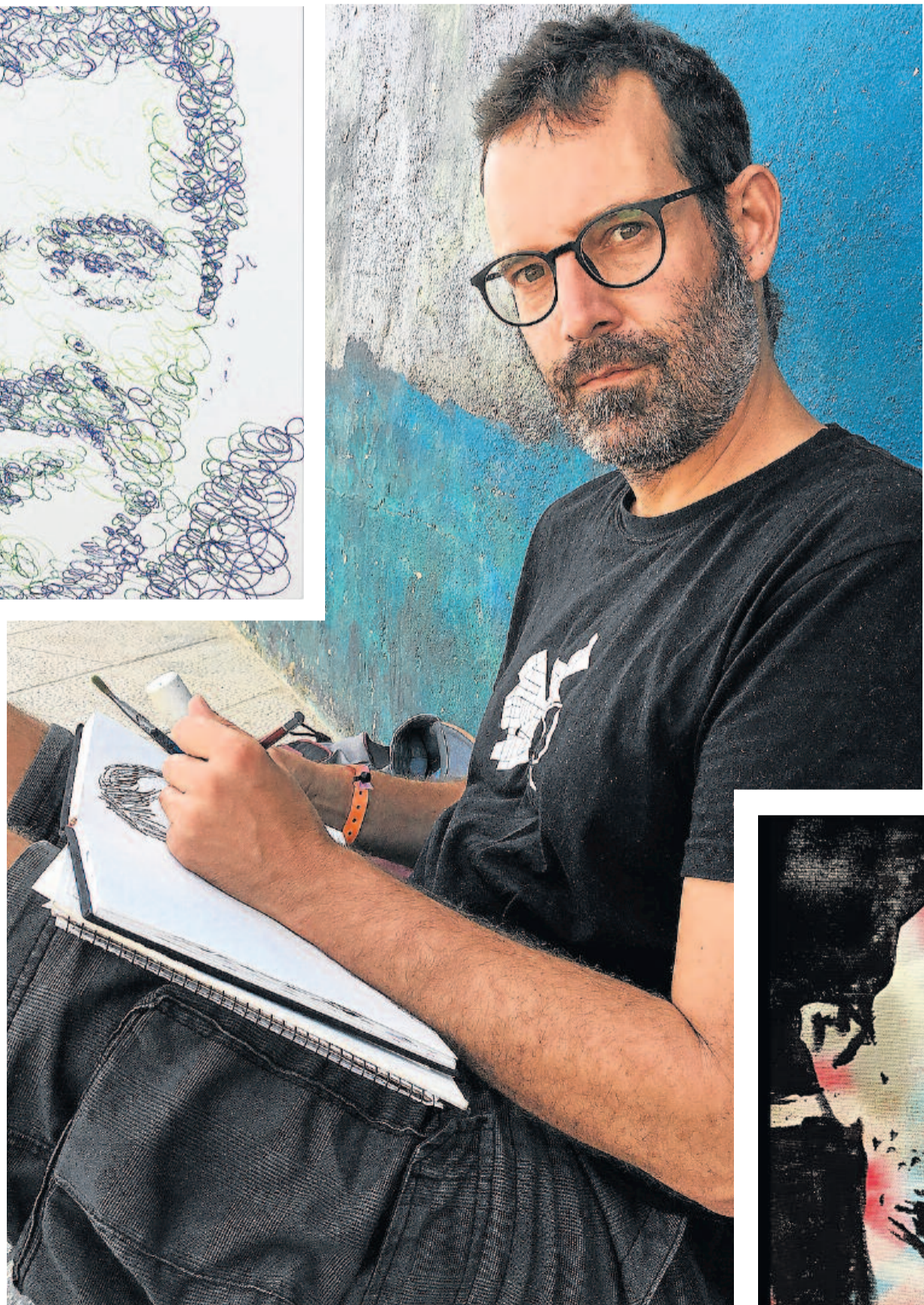

P Quin és l'objectiu d'aquests retrats que dibuixa?

R L'objectiu és publicar una pintura cada dia. Vaig començar el dia 3 de novembre, tot i que la primera publicació d'Instagram data del dia 7. L'1 d'octubre a l'escola d'Avinyó dibuixar va ser una manera de gestionar i païr una mica les emocions. El dibuix i la pintura són el meu llenguatge, i des del paper podia observar tot allò que estava passant. Com a artista i com a comunicador sento una certa responsabilitat a l'hora d'expressar el que sento, i el mitjà amb què em trobo més còmode i puc mostrar el meu suport és la pintura. D'aquesta manera intento recordar diàriament que hi ha gent a la presó.

P «Mantra del Record» inclou retrats dels presos, però també se n'hi veu un del president Carles Puigdemont. Per què?

R Puigdemont està inclòs al projecte en una de les pintures perquè vaig aprofitar per retratar-lo quan va passar 14 dies a la presó de Neumünster, a Alemanya. Generalment pinto per cicles i intento fer-ho per ordre. Actualment els faig de 9 en 9 perquè hi ha 9 persones a la presó.

ARXIU PARTICULAR

«'Mantra del Record' em permet gestionar la situació i no traduir-la en rancúnies o ires»

«Sóc bastant conscient que no és un projecte de quatre dies de durada, però tant de bo m'equivoqui»

■ **Es planteja pintar també els exiliats?**

■ Ara mateix no m'ho plantejo perquè seria obrir un altre front i no sé si amb aquest llenguatge artístic ho podria assumir. He participat fent pintura en directe en un homenatge al Jordi Cuixart a Santa Perpètua de Mogoda, però el projecte *Mantra del Record* és de continuïtat i està pensat per Instagram.

■ **Quines tècniques de pintura fa servir?**

■ Pinto molt amb rotulador i també amb llapis, perquè és molt ràpid i directe. Alguns retrats estan fets amb esprai, però m'agrada anar variant, sempre amb tècniques de pintura molt àgils. Cada tècnica té una expressivitat, i en funció del meu estat d'ànim vaig escollint. Per a mi cada dibuix és com una petita connexió amb els presos, com una pregària i un pensament d'allò que estan vivint ells i les seves famílies. Això es pot traduir en un traç més directe fet amb bolígraf per expressar una mica més de nerviosisme o bé en un traç més realista fet amb aquarel·la que transmet tranquil·litat. Com que viatjo bastant, sovint em toca pintar com puc i on m'enganxa, de manera que algunes pintures estan fetes en un full que et donen en un hotel a

Kuwait mentre que d'altres estan fetes a casa amb aquarel·la, sobretot les de l'època més intensa. N'hi ha algunes que estan fetes en 5 minuts i d'altres en una hora o dues hores. La majoria estan pintades sobre paper de dibuix, per bé que en algunes faig servir tel·la. Les obres exposades a Vic són impressions, perquè les originals tenen mides diferents: algunes fan 30x40 i altres 10x10, però Instagram iguala totes les mides.

■ **On s'ha exposat fins ara el projecte?**

■ Va estar a Artés, on vaig poder exhibir els quatre primers mesos d'empresonament. Com que era una exposició general de la meua obra, també hi vaig exposar altres projectes, fets des de la imaginació però amb cruesa, profunditat i foscor, de caire psicològic. A la Seu d'Urgell vaig exposar cinc mesos d'empresonament fins fa uns dies, però ara ja en porto deu, de mesos.

■ **Fins quan té previst continuar el projecte?**

■ La intenció és continuar pintant fins que surtin de presó. Mentre no em suposi un repte insuperable continuaré, perquè sóc bastant conscient que no és un projecte de quatre dies de durada. Tant de bo m'equivoqui.

■ **L'obra de Santiago Sierra va rebre censura per part d'ARCO. Ha tingut algun problema amb la seva?**

■ Directament no he tingut cap problema amb la meua exposició més enllà d'alguns comentaris a Instagram que no em preocupen gaire. Però la censura grollera d'ARCO demostra una falta d'intel·ligència i

una manera molt primitiva d'entendre el comportament humà. Al final tot és una cadena; si el polític de torn se sent amb la capacitat de tocar una cosa així és que com a gestor no ha entès res.

■ **Actualment està treballant en algun altre projecte similar?**

■ Ara tinc en marxa un projecte sobre memòria històrica que es presentarà al Refugi de l'escola La Renaixença de Manresa durant el vuitantè aniversari dels bombardejos aquest mateix mes de setembre, en un encàrrec del grup de memòria històrica del Joaquim Aloy i la Conxita Parcerisas, entre d'altres. La idea serà transportar una petita experiència no només pictòrica (serà un espectacle escènic amb ballarins, pintura i música en directe en dos o tres funcions diàries) per passejar per dintre amb diferents llenguatges artístics i viure un procés de dol d'una memòria històrica mal tançada. Perquè no hem pogut plorar els morts i encara queden ferides que no estan tancades.

